

endnu, grummere og sørgeligere end nogensinde.

I Fjor havde Aalborgkredsen indbudt D. K. til Fællesmøde, men maatte sende Afbud paa Grund af alle Vanskelighederne med Ernæringskort, Belysning o. s. v. Skønt Vanskelighederne langt fra at blive mindere er bleven større, ligger det vel i, at man har vænnet sig mere til dem, naar Aalborg-Kredsen alligevel til vor store Beundring og Glæde i Aar har genoptaget sin Indbydelse. Vi kommer alle med inderlig Glæde! Vi trænger til at være sammen i disse trange Tider! Det, som maa styrke os og give os Mod, er, at der herhjemme i Danmark er det Lyspunkt, at Grundloven endelig er „kommen ud af Sølvskrinet“, at danske Kvinder har gaaet til Valg som Mændenes Ligestillede, og at der nu sidder Kvinder i den danske Rigsdag!

Det er derfor med den største Glæde at jeg byder alle D. K.s kære Tilidsmænd fra hele Danmark hjertelig Velkommen, og udtaler Haabet om, at dette maa blive et udmærket og betydningsfuldt Møde! Velkommen!

Derefter sang man Bannersangen. Banneret var opstillet paa den i Salen værende Scene og indrammedes som sædvanlig af en Bannervagt, der bestod af fire af de 12 unge Aalborg- og Nørresundby-Piger, som beredvilligt havde stillet sig til Mødets Tjeneste som Marskaller.

Derefter bød Aalborg-Kredsens Formand, *Petrea Holt*, hjertelig Velkommen: „Det er det første Fællesmøde, D. K. afholder efter Grundlovens Ikrafttræden. Velkommen til Tillidsmændene, velkommen til Fællesstyrelsen og ikke mindst Velkommen til Fællesstyrelsens Formand, fordi De kære, *Fru Stampe-Feddersen*, aldrig lader os kalde forgæves. Tak for det store Arbejde De igennem de mange Aar har udført for os.“

Til Ordstyrer valgtes Byrådsmedlem i Aalborg, *Kristine Jensen-Storck*.

Som Protokolførere fungerede *Agnes Elgstøm* og *Johanne Jensen*, København.

Navneopraabet foretoges af *Th. Daugaard*. Der var mødt ca. 295 Deltagere, og Mødet var det største Fællesmøde D. K. nogensinde har holdt. Derefter aflagde

Formanden følgende Beretning:

Naar man skal aflægge Beretning for 2 Aar, saa er det næsten umuligt at gaa saa meget i Enkeltheder, da det

vilde blive altfor langtrukket. De har jo ogsaa alle kunnet følge D. K.s Færd i „Kvinden og Samfundet“, og ved Formandsmødet i Januar 1917 gjorde jeg Rede for, hvad vi havde foretaget os i 1916.

Jeg vil derfor kun forsøge at give et ganske kort Overblik over disse to Aars Hovedbegivenheder, siden vi i Juni 1916 var samlede til Fællesmøde i Aarhus.

Den største Begivenhed i 1916 var, at Kronen blev sat paa det Værk, vi lagde Grunden til ved det nordiske Kvindesagsmøde i København i Juni 1914. Kvinderne i Stockholm indbød nemlig til et nordisk Kvindesagsmøde i November 1916, og der stiftedes „Nordiske Kvindesagsforeningers Samorganisation“, bestaaende af Kvindesagsorganisationer i de 5 nordiske Riger: Danmark, Island, Norge, Sverige og Finland, og Vedtægterne blev fastslaaede. Det bestemtes i disse Vedtægter, at et nordisk Fællesmøde skulde afholdes mindst hvert tredje Aar, dog vilde vi helst mødes hvert andet Aar. Der forelaa ogsaa Indbydelse til 1918 fra Finland, men de sørgelige Forhold i dette Land har umuliggjort et Møde deroppe. D. K. og Danske Kvinders Nationalraad har valgt en Komité, som har faaet Navnet „Nordisk Kvindesagsnævn“ til at vedligeholde Forbindelsen mellem de nordiske Lande, og denne har heller ikke været brudt. Men et Arbejde, som Kvindesagsnævret begyndte for at bringe det nødlidende Finland Hjælp, maatte afbrydes paa Grund af Forholdene.

En Opgave, som den nordiske Kvindesagsforeningers Samorganisation paa Mødet i Stockholm 1916 besluttede at tage op, efter at Forslag derom var udgaaet fra Kvindeforeninger i Frankrig, var at undersøge Forskellen i den Løn, der i de forskellige Lande blev betalt til Mænd og Kvinder for samme Arbejde, særlig med Tanken paa Forholdene efter Krigen, hvor Kvindernes Løn sikkert vilde blive trykket meget ned.

D. K. ansøgte Staten om et Tilskud til dette Arbejde og havde den Glæde at modtage 600 Kr., og er nu med Hjælp af Statistisk Bureau ved at foretage denne Undersøgelse.

I de svenske Kvinders haarde Kamp for Valgretten har Kvindesagsnævnet sendt dem Sympatitelegrammer. Og Vedtagelsen af de islandske Kvinders Valgret og Valgbarhed blev i D. K.

fejret ved en lille Festlighed. Det er vort Haab, at Kvindesagen ligesom alle andre Sager herhjemme mere maa komme til at staa i det nordiske Samarbejdes Tegn og derigennem vokse sig stærkere og med større Udsyn.

I Aaret 1917 har to af D. K.s Veteraner fyldt den høje Alder af 80 Aar. Vor elskede Æresformand, *Jutta Bojsen-Møller*, fyldte d. 17. Marts 80 Aar og blev paa det smukkeste hædret af D. K. ved Festligheder, som har været omtalt i „Kv. og Samf.“ Der var i alle Kredsene samlet ind til et Legat, som skulde bære hendes Navn, og der kom den smukke Sum af 5000 Kr. ind, som hun selv øgede med et Tusind, og som senere er bleven øget ved yderligere Bidrag fra Kredsene. Legatet skal bære *Jutta Bojsen-Møllers* Navn og uddeles af hende, saa længe hun lever, derefter af D. K.s Fællesstyrelse. Lægger vi dertil, at i September 1916 tilfaldt *Ludvig Triers* Legat paa omkring 14,000 Kr. D. K., saa øges dog lidt efter lidt den Legatsum, som D. K. kan uddele Renten af, selv om vi har meget langt igen, inden vi naar den stolte Sum, *Fredrika Bremer-Förbundet* i Sverige uddeler Renten af, nemlig 700,000 Kr. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om mange barnløse Kvinder vilde testamentere sin Formue til Legater til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed. Forholdene fører med sig, at flere og flere Kvinder ikke gifter sig, men selv maa bryde sig en Vej i Livet. Den selverhvervende Kvindes Vej er ofte haard, og barnløse Kvinder kan ikke anvende sin Formue smukkere end ved at hjælpe disse Kvinder i Kampen.

Den anden af D. K.s Veteraner var *Frederik Bajer*, som den 21. April 1917 fyldte 80 Aar. Han og hans Hustru glædede D. K. ved en smuk Gave paa 500 Kr., og D. K. takkede dem derfor dels ved en Skrivelse dels ved, at en Deputation med *Blomster* bragte dem begge en varm Tak. De 500 Kr. blev holdt udenfor Regnskabet for at anvendes ved en given Lejlighed, og vi skal senere høre, hvorledes de blev anvendte paa den bedste Maa-
de.

Det er jo rimeligt, at disse ulyksalige Dyrter føles stærkt i et Samfund som D. K., hvor Aarsbidraget veksler fra 2 til 3 Kr. om Aaret, og hvert Medlem for disse 2 á 3 Kr.